

til at forberede Lovgivningen om Kirkens Forsatning. Man antog nemlig, at man ikke skulde gaae ind paa en Kirkeforsamling, men at man derimod maatte give Ministeren de fornødne Midler til paa anden Maade at forberede den i Grundloven behudede Ordning af Kirkens Forhold. Bevillingen af visse 5000 Rbd. er gjentagen i de følgende Finantslove og gjælder endnu i den Finantslov, som er givet for det løbende Finantsaar, saa at der for Tiden er stillet 5000 Rbd. til Ministerens Raadighed med Hensyn til det omhandlede Forhold. Det ærede Thing vil erindre, at jeg ikke i det Forslag, som blev forelagt til Finantsloven, og som nu er under Forhandling, har villet andrage paa nogen Sum i det Diemed; thi, ligesom jeg troede, at den Sum, som hidtil havde været bevilget, ikke vilde blive benyttet, saaledes havde jeg ikke til den Tid dannet mig nogen Plan, hvorefter jeg saae mig istand til at kunne anvende den, og fandt det derfor mindre passende at andrage paa en saadan Sum. Det er ved flere Leiligheder, saavel udenfor som i Thinget, blevet mig forekastet, at jeg ikke havde begjæret denne Sum; jeg sparede saavel dem, der udenfor som i Thinget havde forekastet mig dette, at Grunden dertil alene var den, at jeg ikke kjendte nogen Bet. til Anvendelsen deraf. Nu er der senere indtruffet en Omstændighed, som gjør, at jeg troer, at burde benytte denne Sum. Der er nemlig fra Bræsteconventet i Kjøbenhavn kommet et Andragende, som gaaer ud paa, at man navnlig med Hensyn til de mange i Kirkens Forsatning dybt indgribende Andragender, som i dette Aar ere komne for Folkethinget, og hvorved de kirkelige Dyrigheder blive udelukkede fra at blive horte, saaledes som Tilfældet vilde være, naar Andragendet skete fra Regjeringens Side, har fundet det nødvendigt at overveie, hvad der kunde være at gjøre, for at realisere den omhandlede Paragraph i Grundloven; men det er derhos bemærket, at man ikke antog, at Ministeriet var villigt til at gaae ind paa en Kirkeforsamling, og at man derfor heller ikke havde villet andrage derpaa, men kun paa en mindre Forsamling af geistlige og verdslige Mænd, som skulde tage de vigtigere kirkelige Spørgsmaal under Overveielse, som ere reiste. Jeg

troede ikke, at kunne forsvare, at undlade at gaae ind paa et saadant Andragende, idet jeg dog skal tilføie, at det er langt fra mig at troe, at der kan være Tale om en egentlig Kirkeforsatning. Jeg troer isærdeleshed, at dersom man derved skulde forstaae en kirkelig Regjering, som skulde være uafhængig af den verdslige Lovgivning, eller staae ved Siden deraf som medbestuttende, saa vilde det være en Desorganisation, men derimod troer jeg, at det kunde være meget godt, at de mange store Kirken, og derhos tillige ogsaa det borgerlige Samfund vedrørende, Spørgsmaal, som bevæge vor Tid, komme under nøiere Overveielse, og det er dertil, at man vil sammenskalde adskillige baade geistlige og verdslige Mænd, nemlig saadanne Mænd, om hvem man kunde troe, at de vilde tage Sagen under alvorlig Overveielse. Jeg forudsætter, at det Resultat, der udkommer af denne Overveielse, vilde det kunne være nyttigt at lade trykke, for at det kunde gjøres til Gjenstand for en offentlig Discussion. Kommer der et Forslag af den Natur, at Regjeringen finder sig foranlediget til at tænke paa noget Lovgivningsarbejde, saa vil Sagen naturligvis komme for Rigsdagen, men det, som jeg troer meest vil blive Resultatet deraf, det er at faae en Betænkning over adskillige Kirkens Forhold vedrørende, Anliggender, som for det Første kunde blive Gjenstand for offentlig Prøvelse, og siden tjene til Kirkens og Statens Udvikling ved Siden af hinanden. For at udføre dette, behøver jeg efter den Plan, jeg har tænkt mig, ingenlunde den hele Sum, som er bevilget i det løbende Finantsaar, og som staaer til Ministeriets Raadighed. Jeg tænker mig nemlig, at det kunde være muligt, at Arbeidet ikke blev udført i det løbende Finantsaar, og altsaa ikke de 5000 Rbd. vilde kunne blive benyttede i indværende Aar, og det vil i Særdeleshed let kunne skee, naar man finder det nødvendigt at lade Commissionens Arbejder trykke, at Trykningen vil foregaae i det paafølgende Finantsaar, og at Ministeren, som følge deraf, ikke vil være berettiget til at benytte, hvad der blev tilovers af de 5000 Rbd., som ere bevilgede for indværende Finantsaar. Jeg troer altsaa ikke, at det ærede Thing vil